

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Wyngaerden der sele

Veghe, Johannes

Hiltrup, 1940

11. Kap. In dreerley wys blyven een deel menschen in eer quaet

urn:nbn:de:hbz:466:1-30728

man. Mer du sundighe sele, hebst overspill ghedaen myt velen dynghen, myt dynen leefhebbers, nochtan kom weder to my ic will dy untfanghen, spreket god, unse leve here. O edele siele, dyn wille is dan guet alstu in den werc be-
5 wysest na dynen vermoghen. Unde dyn vermoghen moet komen ut de fonteyne der godliken guetheit benedijt in tijt unde in ewicheit.

XI. Kap.

In dreerley wys blyven een deel menschen in eer quaet.

10 Natuerlike up staen unde voert gaen wort mennighes synnes behyndert. Also wort mennich mensche belettet te blyvene in syn verdoemelike quaet leven. Eerst blyvet somyghe lude in eer quaet um eer simpelheit, um dat se des nicht beter en weten. Och we voer der hellen tym-
15 mert, de meynt dat daer best is. Bernardus¹ secht: Somyghe lude en kennen god nicht. Ic segge all de em nicht en keren an god, de en kennen god nicht. Se vermoeden dat he strenghe sy unde en weten nicht, dat he is een fonteyne aller soticheit, mynlicheit, barmherticheit, guetlicheit.
20 Item, somyghe blyvet um eers selves traechiteit, de untseen den aerbeyd des up staens unde des voertgaens. De katte ete gherne vissche, mer se en wil nicht int water. Item, somyghe werden ghetrecket te blyvene int quaet um gheselschop, de se holden unde bidden te blyvene. Och mach
25 quaet gheselschop sterck wesen te holdene de quaden int quaet, vele meer is crachtich guet gheselschop den guden int guet. O mensche, lopet ut babylonien, gaet in jherusalem. Seneca² secht: woe mochte yemand salich werden int
30 quade gheselschop desser werlt, daer ellic den anderen int quade trecket unde na schuvet unde nemand en is de to moet holdet. Item, somyghe werden verraden te blyvene int quaet myt schonen loften, myt valschen rade. Al-

¹ ML. 183, 975, Serm. 38 in *Cantica*, n. 2. „Ego autem dico omnes ignorare Deum, qui nolunt converti ad Deum.“

² Ep. V. 4, 9.

soe kan de vyand vele lude holden in syn ghelach myt lof-
 ten langes levens unde vele gheluckes. Jheronimus¹ secht:
 Overmits gheen dingh en werden de lude alsoe jammerlike
 bedroghen als myt hope langhe te levene. Ellic vermoedet
 5 noch langhe vro ghenoech te komene, daer en tusschen ko-
 met de brudegom in dat middel der nacht. We dan bereyt
 is, de gaet myt em in syn slaepcamer, in syn hues, in syn
 sael, an syn tafell unde den unbereyden wort de doer ghe-
 sloten unsalich in tijt unde in ewicheit. O alle menschen,
 10 hoedet yu vor de valschen propheten. Item, somyghe lude
 blyvet int quaet van noden, myt ghewelt gheholden. Och
 de koninck van egypten dwanck de kynder van israhel in
 syn land te blyvene in synen denste. Herodes hadde pe-
 trum ghevanghen, ghebunden, ghesloten in helden, in ban-
 15 den, in den torne, in den stock. Aldus is mennich sunder
 in des vyandes handen, daer he ummer nicht by em selven
 en kan utkomen. Johannes guldemunt² scryvet: Ghelijs als
 nemant em selven en mach koninck maken, mer dat volck
 mach kesen enen koninck, wen se willen, mer als he ko-
 20 ninck is ghekoren unde mechtich gheworden over all dat
 land, so en mach dat volck em nicht weder quyt werden
 of se willen, mer se moten em underdanich wesen unde
 he is mechtich over em, also heeft ellic mensche syn vrije
 verkesen, of he wille den bosen gheeste under gheworpen
 25 wesent in sundeliken werken of gode in guden dogheden.
 Mer als he eerst myt willen em selven ghift under des
 vyandes macht, so en is he voert nicht mechtich by em sel-
 ven van em te komene, ten sy dat em godes barmherticheit
 helpe ut egypten unde ut herodes vanghenisse, myt wel-
 30 digher hant den vyand sturende unde den krancken men-
 schen verlosende. Item, somyghe lude blyven int quaet, um

¹ ML. 22, 1057 Ep. 123. „Sed cassa spe, amorum nobis spatia
pollicetur...“

² MG. 61, 157, s. Hom. 19 in Ep. I ad Cor. n. 5. „Si vero
peccati servus sis, etiam si millies liber fueris, nihil tibi
libertas illa prodest.“ Cf. MG. 48, 981. De Lazaro concio
II. n. 2. „Unde perspicuum est in nobis situm esse, ut vel
obtemperemus, vel non obtemperemus illius consiliis (scl.
daemonis).“

dat se daer meer ghenoechten in vynden dan int guet. Och desse synt alto blynd, arm, snode, verdrunken, versunken, ghelyc beesten in den drec swabbende. Seneca secht:¹ he en is nicht doechem, de myn ghenoechten vyndet in 5 dogheden dan de sunder in boesheyden. Aldus synt vele saken den quadren te blyvene int quade sunder up staen van eer quaet unde voertgaen int gude. O edele sele unde sundighe sele, du bist edel van god ghemaket, vercijrt, gherijket, begavet, nochtan bistu snode, lelic, sundich, unsalich 10 in tijt unde in ewicheit um dyns selves afkeer van godes willen in sundeliken ghenoechten, al bistu myt all dessen saken over all belastet, ghedrucket int quaet, also dattu by dy selven noch myt aller creaturen hulpe nicht en machst up staen noch voertgaen, nochtan keer dy alheel an godes 15 barmherticheit, aldus myt dyns herten oetmoedicheit biddende in andechtigher ynnicheit:

XII. Kap.

Kennelick woe barmhertich dat cristus is, gheliket by den olij, de over all vloyet.

20 O god, alles wesens een sake, alles levens een fonteyn, alles underscheydens een claerheit, du bist almechticheit, wijsheit, rijcheit, vulheit, ewicheit, salicheit, mer doch boven all gaet dyn guetheit, soticheit, mynlicheit, mildicheit, barmherticheit. Dyn barmherticheyden komen up my, dan soll 25 ick leven. Och dyn name is utghestort olij, spreket de mynnede sele.² Och se en gheliket nicht dynen namen by water, wyn, claerreit, lutterdranck, silver, gold, edel stene, mer by olij dat natuerlike wyde vloyet, breet krupet, langhe duert. Och dit olij en is nicht ghedropen noch ghetappet, 30 noch ghelecket, noch gheschenket, mer utghestortet sunder mate, sunder ghtal, sunder voerraem, sunder utnemen der personen, sunder ende, sunder krympen. Een vrouken in der konynghen boeke³ droep eer luttel olijs in alle ledyghe vate, de eer anquemen unde se worden allen

¹ Ep. VI, 7, 14—18.

² Cant. I, 2.

³ IV. Reg. 4, 2 ff.